

گفت‌وگو بارضای اسدی درباره مجموعه داری

انتخاب، معیار مهم در مجموعه داری است

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

گفت‌وگو

◆ چه چیزی باعث شد به هنر و البته مجموعه‌داری هنری و گردآوری آثار هنری علاقه‌مند شوید؟

من شخصا با مجموعه‌داری شروع کردم. حال که فرمودید هنری، ما می‌گوییم مجموعه‌داری غیرهنری. از بچگی دوست داشتم آثار مختلف مانند تمبر، کبریت، صابون و… را جمع‌آوری کنم. خیلی چیزهای بچگانه‌تر در این سال‌ها بوده تا بزرگ‌تر شدم و به شکل دیگری حتی در دوره‌ای علاقه‌مند به انکشتراهای خطی شدم و در دوره‌ای ساعت جمع می‌کردم و این مجموعه‌داری در زندگی‌ام مقدم بر هنر بوده است. گرچه می‌توان مجموعه‌داری را هنر به حساب آورد و طبعاً کسی که مجموعه‌دار است حتما به هنر علاقه‌مند است، حتی اگر خودش را کشف نکرده باشد. در مورد من این‌طور بود که با مجموعه‌داری شروع شد و از اواسط دهه ۳۰ زندگی‌ام یعنی حدود ۲۰ سال پیش، شروع به خرید آثار هنری کردم و بعد چون این روحیه مجموعه‌داری و سابقه‌اش در من بود، تبدیل شد به آثار هنری، نقاشی و مجسمه را به‌صورت مجموعه درآوردن و دنبال پرکردن جاهای خالی این مجموعه بودن و اصولاً این سیاق مجموعه‌داری به همین شکل بود که شما تعریفی برای مجموعه‌تان می‌کنید و پازلی می‌بینید و باید این پازل را حل کنید. وقتی این پازل حل شد، اشباع شده‌اید. اینکه بگویید نهایتی ندارد، درست است؛ ما اگر شما برای زندگی‌تان بوده‌جم مشخصی داشته باشید، آن وقت است که معنا پیدا می‌کند و در سطحی که می‌توانید مجموعه را درست کنید، به کمال می‌رسانید و به‌تدریج این مجموعه سر از مجموعه‌های دیگر درمی‌آورد که قاعده این کار است.

◆ بعضی کلکسیونری را یک خدمت‌فرهنگی و در راستای حفظ بخشی از تاریخ هنر می‌دانند و بخشی آن را در راستای یک سرگرمی طبقه بالادست جامعه؛ شما چه نگاه می‌دارید؟ به شکل‌های مختلفی می‌توان به این فعالیت نگاه کرد. هر دو نگاه می‌توانند درست باشند. اگر کلکسیونری به شکل سالم، دقیق و با دانش انجام بگیرد، یک کمک فرهنگی است که فکر نمی‌کنم کسی مخالف آن باشد. به‌هرحال شما نظمی به مجموعه‌ای پراکنده می‌دهید که توسط هنرمندان مختلف خلق شده است. کار موزه هم همین است. یک مجموعه هم می‌تواند مانند یک موزه چنین انسجامی به هنر دهد و یک خدمت است. از طرف دیگر هم می‌شود به این شکل نگاه کرد که مجموعه برای این است که یک طبقه اجتماعی به هر دلیلی از آن سوءاستفاده کنند و بعد هم مانند یک دستمال‌کاغذی آن را به طرفی بیندازند؛ آن هم بدون اینکه ارزش آن را متوجه باشند. حداقل باید نگهداری صحیحی از آن مجموعه‌کنند. ولی بهتر است ما منفی نگاه نکنیم و بُعد مثبت آن را ببینیم که البته به نظر من غالب است و اینکه مجموعه‌داری یک کمک و خدمت فرهنگی است و خیلی از آثاری که ممکن است فراموش شود، در مجموعه‌ها ارزش خود را بازیابی می‌کند که به حق است. گاهی خیلی‌ها فراموش شده‌اند، برای اینکه یک مجموعه خوب سریعاً آنها نرفته است؛ در صورتی که استحقاق آن را داشته‌اند؛ بنابراین من در این باب نگاه مثبتی به مجموعه‌داری دارم.

◆ در مجموعه‌داری خودتان را قائل به سبک و روشی می‌دانید و در این مسیر آیا از مشورت‌ها هم بهره‌مند می‌شوید؟ قطعاً این سبک و روش هست و قبلاً هم راجع به

آن صحبت کردیم اما اگر بخوایم شخصی‌اش کنیم و مقایسه کرده باشیم، اولین اصل بنده این است که اگر کاری را می‌خرم، آن قدر زیبا باشد که حاضر باشم آن را در منزلم بگذارم و همیشه با آن زندگی کنم. به عبارتی اگر یک روز نتوانستم آن را به پول تبدیل کنم، حداقل از خودش لذت ببرم. چون خیلی‌ها هستند که مجموعه‌هایشان فقط برای انباشان است و حاضر نیستند آن کار را ببینند و فقط می‌خواهند آن را داشته باشند. نه من دوست دارم اگر اثری را می‌خرم حتماً آن را ببینم. چندان به دنبال کار بزرگ نیستم، زیرا انرژی آن را ندارم. کار بزرگ جدا از فضای‌که در حمل‌ونقل نیاز دارد، مراقبت، نگهداری و… سختی بیشتری دارد و من اصولاً اهل کارهای بزرگ نیستم بلکه کارهای متوسط و کوچک را بیشتر می‌پسندم که برای خودم سبکی است. بعضی دوست دارند دوره آثار یک یا چند آرتیست را جمع کنند اما من دوست دارم متنوع باشد، معمولاً از آرتیست تعداد آثار زیادی را نمی‌گیرم و حتی اگر بیشتر از یک اثر داشته باشم، حتماً دومی ویژگی‌ای داشته که در اولی وجود ندارد و نتوانسته‌ام آن را از دست بدهم یا اگر به سومی رسیده، به همین منوال بوده است اما خیلی از دوستان هستند که مجموعه‌هایشان تا این حد تنوع ندارد و مربوط به دوره آثار یک هنرمند یا سبک خاصی است یا دوره زمانی محدودتری است. من با این شیوه پیش نمی‌روم، گرچه یک زمینه اصلی در خرید و فروش دارم اما خیلی خودم را محدود نمی‌کنم و مجموعه‌ام متنوع است.

◆ از مشورت…

گاهی مشورت‌کردن برای مجموعه‌دار خطرناک است و ممکن است منصرف شود. از کجا معلوم کسی که با او مشورت می‌کنید، بیشتر از خودتان بداند، چون این یک چیز سلیقه‌ای است. شاید از نظر اقتصادی یا ارزشی مجموعه‌دار مشورتی کند که چنین اثری تا این حد می‌ارزد یا خیر اما از نظر سلیقه‌ای نباید مشورت بگیرد. ممکن است مشاوره در ابتدای راه ضروری باشد اما از مرحله‌ای به بعد باید قادر باشید روی پای خودتان بایستید و اگر این اتفاق نیفتد باز نمی‌توانید مجموعه‌دار خوبی باشید. من در حال حاضر دیگر مشورت نمی‌کنم اما درباره ارزش آن و اینکه آیا ارزش کافی دارد یا خیر، گاهی مشورت کرده‌ام. این شیوه نیز ممکن است مزایا یا معایبی داشته باشد. به نظر من مشورت‌گرفتن برای خرید آثار نیز محدود عمل کرده‌ام.

◆ در کنار توجه و نگاه به هنر، هنرمندان و آثارشان چقدر به مطالعه و خواندن هنر اهتمام دارید، به معنای دیگر چقدر در این حوزه خود را پژوهشگر و مشتاق به دانستنِ بیشتر آثار می‌دانید؟ این مطالعات همچنان جزئی از مجموعه‌داری است. حتماً باید مطالعه و جست‌وجو کرد و حتماً باید رفت، دید و هیچ کاری مانند تماشای اثر از نزدیک، حس‌کردن و لمس آن، به فرد درباره شناخت هنر تجسمی نمی‌آموزد. با این حال باید روی مجموعه آثار یک هنرمند اشرف داشت، اینکه شما یک کار زیبا از هنرمندی را ببینید برای اینکه او را انتخاب کنید کافی نیست، حتماً باید مطالعه داشته باشید. جست‌وجوکردن به این صورت نیست که بروید و کتاب تاریخ هنر یا سبک هنر را از کتاب‌فروشی بگیرید و شروع به خواندن کنید، رانده‌ام این شیوه خیلی پایین است و فرد اطلاعات آن را فراموش خواهد کرد و چه‌بسا آموزشی هم

از آن نمی‌بیند. باید رفت و از دل جزئیات نتیجه‌گیری‌های شخصی را انجام داد. شما به عنوان یک مجموعه‌دار باید بتوانید اثر هنری را نقد کنید که این اثر چه ویژگی‌هایی دارد، برای مجموعه شما خوب است یا خیر یا اینکه باید برگردید تا اینکه آن اثر انتخاب نهایی شما هست یا خیر. بنابراین باید روی همه آرتیست‌ها و عمده کارهایشان مطالعه داشته باشید، آن آثاری را که می‌توانید از نزدیک ببینید و آنهایی که نمی‌توانید، از طریق عکس ببینید، خوشبختانه اینترنت یک منبع بسیار عالی است که شاید از نسل ما شروع شده و سود داشته باشد و شاید هم سودش از بازارهای دیگر هم در این مارکت بهتر باشد. اصولاً مجموعه‌دار دلش می‌خواهد چیزهای باارزش را جمع کند و همین نشان می‌دهد ارزش در انتخاب مجموعه یک معیار است. تکیرد اما این فقط یک محرک برای شخص مجموعه‌دار است که در آن انگیزه اقتصادی هم وجود دارد. می‌تواند سود داشته باشد و شاید هم سودش از بازارهای دیگر هم در این مارکت بهتر باشد. اصولاً مجموعه‌دار دلش می‌خواهد چیزهای باارزش را جمع کند و همین نشان می‌دهد ارزش در انتخاب مجموعه یک معیار است. بُعد سرمایه‌گذاری معنا دارد اما کلکسیونری حرفه‌ای خیلی معنا ندارد، من خیلی با این مفهوم ارتباط برقرار نمی‌کنم که یک کلکسیون حرفه‌ای به چه معناست. خوب کلکسیونر اگر جدی باشد، یعنی حرفه‌ای است و کلکسیونر آماتور کلکسیونر نیست. تفریح و سرگرمی قطعاً بخشی از این روند است؛ زیرا لذت دارد و علاقه هم مطرح است و همین لذت به‌معنای تفریح و سرگرمی است. فاکتورهای متعدد دیگری هم وجود دارد که گاهی هویت، شخصیت و… به فرد مجموعه‌دار می‌دهد. به هر حال شما وارد جامعه کوچکی از مجموعه‌داران یا دوست‌داران هنر می‌شوید که اینها مزایایی است و حتی گاهی فراتر از بُعد سرمایه‌گذاری می‌رود؛ یعنی شما به‌جای اینکه سرمایه‌گذاری مالی داشته باشید، سرمایه‌گذاری اجتماعی می‌کنید و هریک از این جوانب اهمیت دارد.

◆ درمورد کتاب یا نمایش آثار فکر شده یا خیر؟

فردی که یک مجموعه‌داران یکی از آرزوهای‌شان باشد که یک مجموعه در‌خور داشته باشند که قابل ارائه باشد و آن‌قدر مجموعه خوبی باشد که حتی بتوان از روی آن کتاب تهیه کرد اما در‌خوربودن را هرکسی با معیارهای خودش می‌سنجد، بعضی‌ها سخت‌گیری بیشتری دارند و بعضی‌ها کمتر. بنده که هنوز فکر می‌کنم مجموعه‌ای که دارم در‌خور تبدیل‌شدن به کتاب نیست؛ وگرنه چه افتخاری بیشتر از اینکه همه بتوانند این آثار را ببینند و اگر لذتی در آن وجود دارد، با بقیه سهیم شوم.

در‌حال‌حاضر هم فاکتورهای دیگری در شرایط اجتماعی اعم از اقتصادی، امنیتی، اجتماعی، اخلاقی و… آمده است که ممکن است حواشی‌ای به یک مجموعه اضافه کند؛ بنابراین ما در یک شرایط ایدئال نیستیم و ذات این کار به نحوی است که شما در محیطی با آرامش نسبی از نظر فرهنگی و اقتصادی در جامعه قرار بگیرید و بتوانید به هدف مدنظرتان که باید یک هدف متعالی باشد، برسید.وگرنه با تبدیل به یک نمایش می‌شود که صرفاً نمایش برای چنین تصمیمی کافی نیست یا یک نوع خودنمایی یا هزار حاشیه دیگر از آن بیرون می‌آید؛ بنابراین ضمن اینکه از همه مجموعه‌دارانی که آثارشان را با مردم سهیم شدند، قدردانی می‌کنم. از نظر اینکه مردم این کارها را ببینند یا چاپ کردند یا در گالری‌ها به صورت محدود یا کامل نمایش دادند (که البته زیاد هم نیست اما بوده است) اما اگر سؤال‌تان شخصی است بنده نه در این حد هستم و هر شرایطش مهیاست. امیدوارم روزی بتوانیم از حمایت شما برای نمایشگاه خودمان استفاده کنیم.

اخبار برگزیده

هنرمند ایرانی برنده جایزه بزرگ بین‌المللی آسیا

مانی مهرداد برگزیده داوران در آرت روولوشن تایپه

مانی مهرداد، هنرمند ایرانی، با مجموعه‌ای با عنوان «۲۰۲۰»، در جایزه بین‌المللی آرت روولوشن در کشور تایپه حضور داشت که در نهایت موفق شد برگزیده هیئت داوران این رویداد هنری شود. آرت روولوشن تایپه ۲۰۲۲، بزرگ‌ترین رقابت هنری بین‌المللی آسیا، رویدادی است که از طرف مؤسسه بین‌المللی هنر معاصر تایوان (TICAA) و با همکاری آرت روولوشن تایپه (A.R.T) سازمان‌دهی شده است. تعداد ۴۲۸۵ اثر هنری از ۷۶ کشور دنیا در این مسابقه جهانی که به IAGPC2022 مشهور است، داوطلب حضور در این دوره بودند که از بین آنها ۳۲۸ اثر برگزیده و برای نمایش و شرکت در این رقابت انتخاب شدند. برخی از هنرمندان منتخب در سال ۲۰۲۲، شهرت جهانی دارند و آثارشان در مجموعه موزه‌های مشهور جهان نگهداری می‌شود و جوایز ارزنده‌ای کسب کرده‌اند. در میان این هنرمندان می‌توان به مصطفی یوجه از کشور ترکیه اشاره کرد که در چندین نمایشگاه بین‌المللی ازجمله نمایشگاه انفرادی در موزه لوور در سال ۲۰۱۶ شرکت داشته است. همچنین آدریان لیز از کشور رومانی، جایزه نفر اول بی‌بی‌فالو فرانس را در سال ۲۰۲۱ نصیب خود کرده است. آثار هنرمند ایتالیایی، گابریل لوچانی، از سال ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۹ در نمایشگاه آنتیکو پرنزه آکادمیکا دیزگنا در موزه ویتانیک به نمایش گذاشته شده بود. لی‌سان جو، مدیر هنری این رویداد، هدف از برگزاری آرت روولوشن را انتخاب شاهکارهای هنری از بهترین هنرندان جهان برای حضور در بازار هنری آسیا عنوان کرده بود. مانی مهرداد، متولد سال ۱۳۶۰ است و تاکنون چندین نمایشگاه انفرادی و گروهی در ایران داشته است. آخرین نمایشگاه او در اسفندماه سال ۱۴۰۰ در گالری نکر برگزار شده بود.

اسامی هنرمندان رویداد «۱۰روز با عکاسان ایران» اعلام شد ۴۰ عکاس برای دوره نهم

پس از پایان نخستین دور دآوری، ۴۰ مجموعه عکس از ۴۰ عکاس برای شرکت در نهمین دوره «۱۰ روز با عکاسان ایران» انتخاب شدند. به گزارش دبیرخانه نهمین دوره این رویداد هنری، بعد از بررسی ۲۸۵ مجموعه عکس

از ۲۰۴ هنرمند که به این دبیرخانه ارسال شده بود، بعد از یک هفته دآوری از دوشنبه، ۱۷ مرداد تا یکشنبه، ۲۳ مرداد ۱۴۰۱، ۴۰ مجموعه عکس از ۴۰ هنرمند برای نمایش در این دوره از این رویداد هنری انتخاب شدند. این آثار از بین مجموعه عکس‌هایی انتخاب شده که توسط نامیتوتورا (معرف‌ها) مشتمل بر: مه‌ران مهاجر، مهرداد نجم‌آبادی، اسماعیل عباسی، رومین محتشم، غزاله هدایت، زانبار بلوری، نینوشا تولکلیان، مهدی وثوق‌نیا، مهدی مقیم‌نژاد و بهنام صدیقی به دبیرخانه پیشنهاد شده بودند و سپس توسط همین جمع مورد بررسی و دآوری قرار گرفته بودند. این مجموعه بعد از چاپ و آماده‌سازی از تاریخ ۲۹ مهر تا ۹ آبان، به مدت ۱۰ روز از خانه هنرمندان به نمایش درخواهند آمد. اسامی هنرمندان منتخب و پروژه‌های آنها به شرح زیر است: ابوالفضل دنگچی - جایی که بوسیده شد، امیربهار بیت - آن‌جا، امیرهادی شیرزادی - درباره پس‌زمینه، اویس رضائی - زمستان زبدا، آیدا گلچین - پرسه‌ای به درون، پرسه‌ای به بیرون، ریسمان حکیمی - پالیمپست (انقلاب)، ثنا احمدی‌زاده - سرسزمین پنهان، ثنا حسینی - جشن و جنگ، جاوید تفضلی - مسیر نامشخص، درسا اسماعیل‌خانی - پتوس، زهرا شاه‌چراغی - منظره من، ژوبین عبدیانی - اراده معطوف به کشتن و فراموشی، سببا صفائی - انقلاب، سجاد اسلامی - تماس انسانی، سجاد آزاد - گسست رنگسگاه، سمانه غلام‌نژاد - عابراب بی‌عنوان، سیمین بنا - بدون عنوان، شیوا خادمی - سوت خاموش، علی سلطانی‌تهرانی - ۱۹۸۸، علی معرف - اهواز، محو در گرد و خاک، غزاله عمیدی - در میان آن‌ها، گلناز زینده‌خو - درنگ، مکث، مجتبی اسماعیل‌زاد - بندر فراموش‌شده، محمدامین وزیری‌زاده - انقلاب، مسعود زراعت‌کار - ۴-۵ کلمه کاملاً ضروری، معصومه بهرامی - انعکاس بنفشگی، معین بهرامی - تصویر پنهان، مهتاب قاندي - ۴۱ شمال، مهدی نظری - اکبر پسر امیل، مهرداد فتحي - ال‌ابولا، مه‌ری رحیم‌زاده - طبیعت چیست، طبیعت کجاست، مهشید مجتوبی‌فر - زوال تقویم، میلاد گرگین - کولتورپاس، میناالسادات فلاح - کنج خیال، ندا حیدری - نور در حرکت، نسرین لاریجانی - شش یاد، نگار یغمایان - بوی خاک و درخت، تکین فیروزی - انقلاب، هاشم حمید

از ۲۹ مهر تا ۹ آبان ۱۴۰۱ در خانه هنرمندان ایران برگزار می‌شود.

نمایشگاه صد اثر، صد هنرمند در گلستان

این‌بار آنلاین

دوره جدید نمایشگاه صد اثر، صد هنرمند از جمعه، هفتم مرداد در گالری گلستان به صورت آنلاین آغاز شده است. این نمایشگاه تا چهارشنبه، ۹ شهریور، ادامه خواهد داشت. گالری گلستان حدود ۳۰ سال است که هرساله در تابستان نمایشگاه صد اثر، صد هنرمند را برگزار می‌کند. در این نمایشگاه آثار مختلف نقاشی، عکس و مجسمه، از هنرمندان مختلف در معرض فروش گذاشته می‌شود. دوره جدید این نمایشگاه که به صورت آنلاین درحال برگزاری است، پذیرای ۳۴۰ اثر است. این آثار بر روی وبسایت گالری گلستان به همراه توضیحات و قیمت در وبسایت گالری گلستان در معرض تماشاست. از مشهورترین هنرمندانی که آثارشان در این نمایشگاه در معرض تماشاست، می‌توان به هانیبال‌الخاص، حامد بهروزکار، منوچهر معتبر و حسین مجتوبی اشاره کرد.